

RozMYwani# w Książnicy Cieszyńskiej

Data publikacji: 29.07.2020 9:45

We wtorek 28 lipca 2020 roku, czyli dokładnie w 100. rocznicę podziału Śląska Cieszyńskiego pomiędzy Polskę i Czechosłowację w Książnicy Cieszyńskiej odbył się wernisaż wystawy „rozMYwani#” (rozmywanie), poświęconej literaturze polskiej na Zaolziu w latach 1920-2020.

Wystawa została otwarta przez Krzysztofa Szelonga – dyrektora Książnicy Cieszyńskiej. Wśród zaproszonych gości pojawiły się burmistrzynie obu Cieszynów, a także przedstawiciele zaolziańskich organizacji. Podczas rozpoczęcia przytoczono znaną wszystkim historię, dotyczącą arbitralnej decyzji Rady Ambasadorów, która 28 lipca 1920 roku orzekła, że region ma zostać podzielony, a jego granica ma przebiegać wzdłuż rzeki Olzy. Po stronie Czeskiej pozostało wielu Polaków, do dziś szacuje się, że jest ich niespełna 30 tysięcy.

Wystawę opracował merytorycznie i graficznie Wojciech Świąś. Jak podkreślał podczas wernisażu, tytuł wystawy nawiązuje do słów jednego z najważniejszych zaolziańskich poetów (a przy tym literaturoznawcy) Władysława Sikory, który w wygłoszonym w 2000 r. na sesji naukowej „Polacy na Zaolziu 1920–2000” referacie stwierdził, że po 1989 r. życie literackie na Zaolziu się rozmywa. Określenie dotyczyło literatury - ***W tytule wyróżniono typograficznie zaimek osobowy „my”, litera „e” z kolei zamieniona została na hashtag (#). Ma to symbolizować drogę, jaką przebyła zaolziańska literatura na przestrzeni stu lat. Wyszczególnione w tytule MY dotyczy polskiej ludności. Jest to droga jednego z najważniejszych nośników polskich wartości narodowych i spoiwa doskonale zorganizowanej, zwłaszcza w dwudziestoleciu międzywojennym, polskiej ludności Zaolzia (MY), aż do nowoczesności i wspomnianych zjawisk jej towarzyszących (#). Gdyby nie brać pod uwagę ostatniego znaku, powstaje gwarowe „rozmywani”, a to właśnie w gwarze powstała znaczna (i najpopularniejsza) część zaolziańskiego dorobku piśmienniczego*** – wyjaśniał Wojciech Świąś podczas wernisażu, dodając, że na wystawie zaprezentowano historię polskiej literatury na Zaolziu w sposób syntetyczny, wystawiony został pewien kanon zaolziańskiego piśmiennictwa.